

vil dog, blot for at der ikke muligens skulde komme nogen Misforstaaelse ud af, hvad der nu er forhandlet mellem den ærede Forespørger og mig, tillade mig at tilføie, at, hvorvel jeg var enig i meget af, hvad den ærede Taler sidst nævnte, saa maa det dog forstaaes saaledes, at jeg selvfølgelig gaaer ud fra, at Amtsraadets eller Melleminstantens Afgjørelse af en Sag ikke kan være endelig afgjørende i saadanne Forhold, hvor der haves Afgang til at gaae til Ministeren. Paa den anden Side skal jeg tilføie, at selvfølgelig kan Ministeren da i sin Afgjørelse af Sagen ikke være absolut bunden ved et Circulaire, som tidligere er udgaaet; men han maa i det foreliggende Tilfælde have en Afgjørelsesmulighed, som ikke kan være ham bestemt berøvet ved Udtalelser i et tidligere Circulaire om Fortolkningen af en Lov.

S. A. Hansen: Den sidste Uttring af den ærede Minister stiller Sagen aldeles hen i det Uvisse, thi saa vil altsaa den sidste Afgjørelse berøve maaffee paa den Minister, der selv har udstedt Circularet, og som derfor ikke vil være tilbøielig til at fravige sin tidligere Beslutning. Derefter ere haade Sogneraadet og Amtsraadet og de læge Medlemmer af Skolecommissionen igjen udsatte for Altsaa haande, uden at de kunne komme til det, som maaffee til Slutning af Domstolene vilde blive erkjendt for at være deres Ret.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal dertil bemærke, at der dog i den Henseende er sørget for Sogneraadene og Amtsraadene, blandt Andet derved, at Ministerne verle saa hyppigt, hvad der jo i Almindelighed er aabnet dem de lyseste Udsigter til; men der er i det nærværende Tilfælde en langt større Sikkerhed for dem dert, at de ikke ere stillede under en enkelt Minister. Jeg skal ikke nægte, at der altid er forbundet nogen Mislighed med at staae under en Minister, men den maa man finde sig i, naar man engang er sat i en Virksomhedsphære, som ligger under en Minister, og man maa da haabe paa en Forandring, hvis man ikke er tilfreds. Men her er der to Virksom-

hedsphærer henlagte under to forskjellige Minister, saa at man, dersom man er misfornøiet paa Sogneraadets Vegne, har sin Indenrigsminister, og, hvis man er misfornøiet paa Skoledirectionens Vegne, har sin Cultusminister at ty til. Saa komme de to Minister til at udfægte Striden med hinanden, og det er ikke givet, hvem af dem der vil komme til at ligge under. Det er maaffee ikke nogen absolut Garanti, som derved opnaaes, men efter Omstændighederne er den dog ganske god.

S. A. Hansen: Man gaaer dog i slige Forhold ud fra, at Ingen skal være undergivet en Minister, men skal vær undergivet Loven, ikke en Ministers Lovfortolkning, men Loven.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forespørgselen sluttet.

Derefter foretoges: Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) til Indenrigsministeren.

(Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 2463).

Frederiksen: Den Forespørgsel, som jeg her har tilladt mig at stille, er paa en Maade tildeels bleven mindre nødvendig, næsten overflødig og fra en anden Side ganske vist endnu mere paatrængende, efterat jeg har tilladt mig at forelægge den for det høie Thing. Det, jeg i forstnævnte Henseende sigter til, er, hvad der siden den Tid ved de Forhandlinger, vi have haft i Anledning af Indkomsskatte-loven, er steet netop med Hensyn til Spørgsmaalet om den communale Bessatning, de stærke Dnster, der da bleve fremhævede, den megen Dmtale, der da var Keltighed til af netop Manglerne ved den communale Bessatning. Paa en Maade er derved min Forespørgsel forsaavidt bleven overflødig, som jeg ganske vist troer, at der derved fuldkommen tilstrækkelig stærkt her i Thinget er blevet udtalt Dnftet om at faae dette Forhold forandret. Selv de, som dengang tilhørte Fleertallet, eller det halve Antal Medlemmer, som stemte